

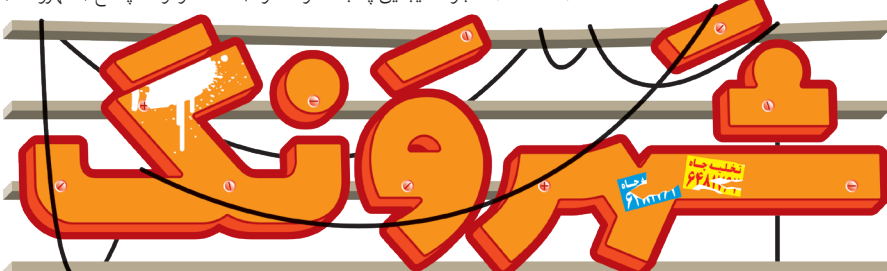

نعیم تدین
naeemator@gmail.com
*** کار نویس

تماشاخانه

صفحه روزانه طنز و کارتون
پیراگفتم: به ما شد عرصه تنگ | توی دنیای پراز اندوه و جنگ
جزشکیبایی چه باشد راهکار؟ | خنده کرد و داد پاسخ: «شهر ونگ»

اینستاگرام شهر ونگ: instagram.com/shahrvang1 | ایمیل شهر ونگ: shahrvang1@gmail.com

شهر ونگ

صفحه ۱۲

پنجشنبه ۱۱ آذر ۱۴۰۰
سال نهم | شماره ۶-۲۴

می‌توانید QRcode زیر را
با گوشی اسکن کنید

سنگ مفت، حرف مفت!

شوخی مسئولان و مردم با مری جدی!

شهرام شهیدی
... طنزنویس

فردا روز جهانی معلولان است. به عزیزی که با بر اثر جانباری یا رویداد و حادثه‌ای یا به صورت مادرزادی دچار معلولیت هستند، این روز را تبریک می‌گویم. این نوشته با احترام تمام به همه آنان تقدیم می‌شود.

طبق برخی آمار، معلولان در ایران حدود ۱۵ درصد از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. یکی از رکن‌های یک جامعه مدرن این است که کاری تا شهروندان معلول و غیرمعلولش از امکانات یکسان برخوردار باشند و فرصت‌های یکسانی در اختیارشان قرار بگیرد. به همین منظور و در راستای نیل به چنین هدفی، در ایران ما، مسئولان و مردم در اقدامی هماهنگ و شبیه به هم چنین تمهیداتی فراهم کرده‌اند:

۱- شما در خیابان، خودروهای زیادی می‌بینید که پلاک‌شان، پلاک مخصوص معلولان است. آیا رانندگان آنها معلول هستند؟ لزوماً نه. یکی از فرهنگ‌های خوبی که در این کشور وجود دارد این است که شهروندان دیگر به منظور اعلام همبستگی با معلولان، با پارتی بازی و پرداخت پول جای، پلاک مخصوص معلولان را دریافت کرده و با آن در شهر تردد می‌کنند. اینجوری همه یکدل و یک‌رنگ و یک‌دست می‌شوند.

۲- به منظور کاهش ریسک و خطر تصادف معلولان سوار بر صندلی چرخدار، در عرض پیاده‌روها میله می‌کوبیم تا معلولان عزیز نتوانند با ویلچرشان وارد پیاده‌رو شوند و در تقابل با موتورسواران قرار گیرند. این تصمیم موجب شده آمار تصادف معلولان و موتورسواران در پیاده‌روها به شدت کاهش یابد.

۳- از پخش اخبار برای ناشنوایان عزیز و استخدام یک نفر مسلط به زبان اشاره به منظور پوشش برنامه‌های تلویزیونی برای ناشنوایان خودداری می‌شود تا این عزیزان در جریان این همه خبر دردناک و فجیع قرار نگیرند. این موضوع ضامن سلامت روان این عزیزان است.

برای آگاهی از عمق اتفاقی که در این کشور بر سر معلولان آوار می‌شود، آگاه باشید. برایتان خاطره دوست معلولی را بازگو می‌کنم.

ایشان به یکی از سازمان‌های پیگیر امور توانبخشی معلولان مراجعه کرد و به مشاور آنجا گفت: «یکی از مشکلات ما معلولان در ایران این است که اینجا اصلاً کسی مشکلات ما را جدی نمی‌گیرد.»

مشاور هم لبخندی زده و گفته: «نه بابا! جدی می‌گی؟»

مردم عادت کنند

➡ یک سلبریتی: هواکشی‌ه؟ خب بهتر، بشین خونه استراحت کن
➡ یک مسئول میراث فرهنگی: اگر حریم بناهای تاریخی را درختکاری می‌کردیم الان شاهد این وضع هوانبودیم
➡ گزارش اختصاصی خبرنگار لندن نشین از بحران انرژی در غرب
➡ مرد بلال فروش: من هر کیو دیدم ماسک زده. نگران مردم نباشید
➡ یک روشنفکر: ایرانی جماعت خیال می‌کنند زندگی کردن راحت است
➡ علی مطهری: مازوت بر سلامت آقایان که اثرگذار نیست؟
#مردم مقصرند #شهر ونگ

آزادراه

چرا مرد آلفا یا لامبدا؟

این یونانی‌های باستان عجب مردم زنگی بودند. تا توانسته‌اند حروف و اعدادشان را به خلاها و منافذ علوم مختلف فرو کرده‌اند: فلسفه، فیزیک، شیمی، روانشناسی و ... هنوز که هنوز است برای توصیف انواع شخصیت‌ها از حروف آنها استفاده می‌کنیم. مثلاً می‌گوییم فلانی یک مرد آلفا جذاب لعنتیست و با خرامان خرامان راه رفتنش توی دل‌ها می‌رود، آن یکی به معنی واقعی کلمه یک لامبداست و شخصیت لاغر و نحیفی به باریکی

*** امیرمسعود فلاح

کی (= ki): طرف مقابل شخصیت‌های قبلی (گا) که در روابط‌شان میخ‌خودشان را هر طور شده محکم می‌کوبند و اعمال قدرت و اراده می‌کنند و بعد چیزی را گردن نمی‌گیرند. اینها معمولاً بهترین گزینه برای مدیریت هستند.

گو (= go): کسانی که توی هر جمعی وارد می‌شوند از اول تا آخر بی‌امان درباره همه چیز حرف می‌زنند. اینها اتفاقاً کارشان هم خوب می‌گیرد و خیلی هم معروف و محبوب می‌شوند و اصلاً خیلی از سلبریتی‌ها و اینفلوئنسرهای دقیقاً مصداق این دسته از افرادند. مثال زیاد است. منظور این بود که پتانسیل زبان‌های قاره خودمان بیش از اینهاست ولی مغفول مانده.

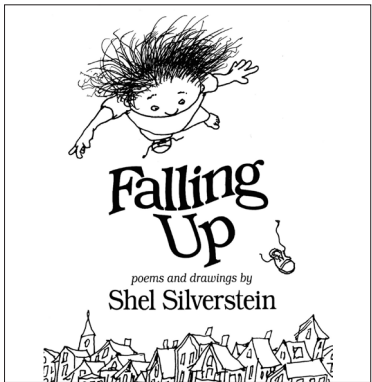
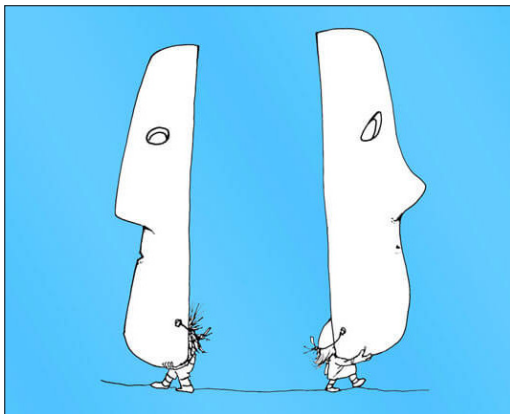
یک نخ دارد و بود و نبودش یکیست و ... بدون اینکه هیچ ادعایی داشته باشیم به دانشمندان محترم پیشنهاد می‌کنیم از ظرفیت‌های زبانی کشورهای دوست و برادر شرقی در نامگذاری‌ها استفاده کنند. مثلاً به چند تا از حروف الفبای ژاپنی دقت کنید: گا (= ga): بسیار مناسب برای توصیف شخصیت‌های ساده‌دل و پاک‌طینت و زودباور که مثبت‌اندیشی پیشه کرده‌اند. اینها همیشه در روابط احساس باخت و مظلومیت می‌کنند و خودشان دوست دارند وعده‌های تخیلی بهشان داده شود تا باور کنند. مردمی که امیدوارند اوضاع اقتصادی خوب شود معمولاً از این دسته‌اند.

شل سیلوراستاین تصویرگر رویای کودکان

یجی تدین
... کار نویس

«شل سیلوراستاین» ۱، شاعر، نویسنده، کاریکاتوریست و خواننده، ۲۵ سپتامبر ۱۹۳۰ در شیکاگو متولد شد و ۱۰ می ۱۹۹۹ در پی حمله قلبی درگذشت. شهرت او در جهان به واسطه شعرها و نقاشی‌های کارتونی‌اش است. در اغلب آثار به جا مانده از او، عشقی عمیق نسبت به کودکان و دنیای اطراف آنها مشاهده می‌شود. از کتاب‌های «سیلوراستاین» که شهرت جهانی دارد، می‌توان به «بازگشت رانی بابیت» ۲، «یک زرافه و نصفی» ۳، «درخت بخشنده» ۴ و «سقوط به بالا» ۵ اشاره کرد. تصاویر کتاب‌های او به جز چند نمونه رنگی، بقیه به سبک سیاه‌قلم است. کتاب «یک زرافه و نصفی» که ترکیبی شعرگونه دارد، از نوعی تصویرسازی خلاقانه نیز برخوردار است. این کتاب نه تنها برای

پی‌نوشت:
-1 Sheldon Silverstein -2 Runny Babbit Returns-
-3 A giraffe and a half-4 The Giving Day -5 up Falling
-6 Tomi Ungerer